

INTERVIEW DORINE BURMANJE IS NA HET

VERTREK VAN ANDRÉ BAARS WAARNEMEND BURGEMEESTER IN ERMELO

‘Wij hebben geen hoofdpijndossiers’

De strips paracetamol die ze bij haar komst aantrof op het bureau van haar voorganger, liggen nog onaangeroerd in een la. Verwacht ze die als interim-burgemeester nog nodig te hebben voor de hoofdpijndossiers die haar gemeente in hun greep houden? Ermelo heeft geen hoofdpijndossiers, zegt Dorine Burmanje.

Gep Leeflang

Ermelo

Haar voorganger André Baars stapte een jaar geleden onder grote politieke druk op. Het was de climax in een zware bestuurscrisis, waarin Baars centraal stond en langlopende geschillen de reputatie van de gemeente aantastten. Als ex-topvrouw van het Kadaster en bestuursvoorzitter van de ANWB werd Dorine Burmanje gevraagd om orde te scheppen in Ermelo.

Tot hoe lang ze er zit? „Tot er een nieuwe burgemeester is.” Eerst in maart de gemeenteraadsverkiezingen. Tot de zomer, als het een beetje meezit. Dan is ze nu pakweg halverwege.

Die paracetamolletjes liggen er nog. Daarin schuilt een symboliek. Door diverse hoofdpijndossiers zijn burgers het vertrouwen in de gemeente kwijt.

„Dat ik me liet ontvallen dat die waren achtergebleven, vond ik achteraf niet zo sterk van mezelf en niet zo aardig naar mijn voorganger toe. Maar wat die dossiers betreft: ik vind het geen hoofdpijndossiers.”

Waarom niet?

„Ze worden ‘langlopende dossiers’ genoemd en dat vind ik de juiste naam. Iets kan jaren spelen en niet tot een goed gevolg komen. Daar werken we nu heel hard aan. Daarbij moet je vooral geen hoofdpijn hebben, maar helder in je hoofd

Dat het communicatief empathischer kan, daar staan we zeker voor open

– Dorine Burmanje

zijn. We werken naar de toekomst. Hoofdpijn heb je door wat achter je ligt.”

Maar hier ligt ook wel wat achter.

„Ja, maar we zijn nu zo gefocust op hoe we zaken oplossen, het tempo erin krijgen. We zijn toekomstgericht bezig, zoals mijn opdracht was. Het onderzoek dat naar drie van de dossiers inmiddels is gedaan, was gericht op de vraag wat wij ervan kunnen leren. Om het in de toekomst beter te kunnen doen.”

De raad kwam vorige maand terug op de unanieme beslissing om daarna een raadsenquête te houden, het allerzwaarste middel om de onderste steen boven te krijgen. U reageerde verheugd. Waarom?

„Een enquête is erop gericht minuties na te gaan: wie heeft welke rol gespeeld en klopt die rol? Wie heeft wat fout gedaan? Allerlei mensen uit het verleden doen hun verhaal. De focus ligt op het

▲ Dorine Burmanje, interim-burgemeester: „Wat had het Ermelo gebracht als bijvoorbeeld het college was opgestapt?”

FOTO RUBEN SCHIPPER

verleden in plaats van de toekomst en dat belast de organisatie die dingen moet oplossen. Terwijl een heel treurige uitkomst van het verleden er al ligt: de burgemeester stapte op. Wat voor uitkomst zou je van een raadsenquête nog meer willen hebben?”

Denkt u dat de samenleving hier vrede mee heeft?

„‘De samenleving’ is een heel rekkelijk begrip. Ik denk dat de gemeente Ermelo met haar inwoners hier blij mee kan en moet zijn, omdat we geen energie verloren laten gaan met een vergaand onderzoek naar het verleden. Dat een aantal mensen dat wel voor ogen had en de onderste steen boven wilde, dat zij zo.”

De roep om zo’n onderzoek klonk - en klinkt - wel heel luid. Er klinkt in door: we worden niet serieus genomen.

„Ik kan dat niet bevestigen of ontkennen. Maar soms treedt er verwarring op: we worden niet ge-

hoord of we krijgen geen gelijk. Dat zijn verschillende dingen die in één adem genoemd worden. Dat het communicatief empathischer kan, daar staan we zeker voor open. Al doe je het nooit goed. Leg je de empathie ‘links’, dan zijn alle links georiënteerde mensen blij, maar begint ‘rechts’ te morrelen. Wat je ook kiest, er is altijd een groepering die teleurgesteld is.”

Welk beeld heeft ‘de samenleving’ volgens u van Ermelo?

„Het gros ervaar ik als redelijk content met hoe de zaken lopen. Over een paar dossiers - die al veel

te lang lopen - struikelen mensen.”

Waarvoor is er dan toch zoveel ‘lawaaï’?

„Er zijn volhardende mensen bij betrokken en tot er een oplossing is, bijten zij zich erin vast. De media hebben ook een rol gespeeld. Ik vond die geluiden eenzijdig opgehaald. Je kunt ook iets kapotschrijven.”

Wat hebben die partijen nodig om het te kunnen loslaten?

„Duidelijkheid en standvastigheid. Het dossier over bar Twinns hebben we bijvoorbeeld zorgvul-

dig afgesloten. Als iemand dan toch weer wil schuiven en praten, zeg ik: pak de draad weer op om gelukkig te worden en weer toekomstperspectief te vinden. Als er elementen zijn waarbij wij kunnen helpen - schuldsanering, vergunningverlening, opleiding - kom dan aan tafel. Natuurlijk heb ik een extra zwak voor zo iemand.”

Zegt u dan in de organisatie: ik heb dat zwak, daar gaan we iets mee doen?

„Ja. Extra aandacht. Zeker.”

Hoe trekt u dossiers vlot die al jaren vastzitten?

„Als de organisatie zegt: kan niet, mag niet, wil niet, dan vraag ik om er nog eens naar te kijken. Omdat ik het niet begrijp. Weten we heel zeker dat iets niet kan? Waar mogelijk nemen we een besluit, daarna volgt ‘opruimen’. En waar dat niet kan, zetten we in ieder geval een stap voorwaarts door helderheid in communiceren en doen. Dus ook handhaven als dat nodig is, al is dat pijnlijk. Coördineren, samenbrengen, afstemmen met elkaar. Go!”

Denkt u niet dat ‘de samenleving’ meer nodig heeft dan het opstappen van een burgemeester?

„We hebben in maart raadsverkiezingen. Wat had het Ermelo gebracht als bijvoorbeeld het college was opgestapt?”

Genoegdoening.

„Voor wie? Voor veertig mensen? Laat het om tweehonderd mensen gaan, of om vijfhonderd. Er wonen hier 27.000 mensen. Het is niet zo dat 27.000 mensen op genoegdoening uit zijn. Daarom zag ik de winst van een raadsenquête ook niet.”

Heeft u de raad actief geadviseerd om van dat middel af te zien?

„Ja, als adviseur van de ‘commissie langlopende dossiers’ heb ik die overtuiging meegegeven.”